

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1473** по описа за **2012** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Д. Е. К., ЕГН [ЕГН], срещу Съдебно решение без номер от 08.08.2011 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 116-ти състав по нахд № 4324/2011 г. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № АД 4220/08.01.2011 г., издадено от началник АНД в отдел „Пътна полиция” (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на К. са наложени административни наказания по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и глоба в размер на 500 лева на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, поради допуснато от районния съд нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно - процесуалния кодекс (НПК). Изложените съображения сочат за допуснати от въззивната инстанция съществени нарушения при оценката на доказателствата, което прави съдебния акт незаконосъобразен и постановен при липса на мотиви. Предвид изложеното, касаторът моли отмяната на решението на СРС изцяло и постановяването на решение по същество, с което да бъде отменено спорното НП или връщане на делото на СРС,

поради допуснати съществени процесуални нарушения.

В съдебното заседание касаторът се представлява от упълномощения адв. Т., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба СДВР – ОПП, редовно призован, не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийската градска прокуратура – прокурор Ютеров дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № АД 4220/08.01.2011 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 07.12.2010 г. около 02.45 часа, в [населено място], Д. К. е управлявала лек автомобил „Рено К.“ с рег. [рег.номер на МПС], движейки се по ул. Г. В. с посока на движение от ул. Е. Й. към ул. К. и М., когато свидетелите В. В. Й. и О. П. С. – служители в звено „Пътен контрол“ към 03 РПУ – СДВР, осъществяващи контрол на пътното движение в посочения участък, видели, че автомобилът завил по ул. Ц. С., която маневра била в нарушение на пътен знак В1 „Забранено влизането срещу знака“, тъй като улицата е еднопосочна и движението е организирано в обратната посока, поради което предприели действия по настигане на автомобила и проверка на автомобила и водача му. Подали звуков и светлинен сигнал от служебния автомобил, придружени с указания от високоговорителната уредба към водача на автомобила да спре за проверка. К. не изпълнила разпореждането на контролните органи и не спряла автомобила, а продължила движението и влязла в безистен на № 71, който е в непосредствена близост до кръстовището на ул. Ц. С. и ул. Г. В.. След неподчинението от страна на водача на разпореждането на контролните органи и неспазването на пътния знак, свидетелите Й. и С. последвали автомобила и влезли непосредствено след него в описания безистен. Видели, че водачът на автомобила е лице от женски пол, което установили като Д. К., която слязла от автомобила непосредствено след тяхното слизване от служебния автомобил. Полицейските служители установили, че водачката лъха на алкохол, поради което я поканили да бъде изпробвана с техническо средство А. 931, с фабричен № 0145382, за установяване употреба на алкохол. К., след като била посъветвана от неин приятел, категорично отказала да бъде изпробвана с техническото средство, поради което на място св. Й. съставил срещу нея акт за установяване на административно нарушение

/АУАН/ № АД 4220 от 07.12.2010 г., в който действията на К. били квалифицирани като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. На К. бил издаден и талон за медицинско изследване в I МБАЛ. АУАН е съставен в присъствието на касаторката и ѝ е предявен за запознаване и подпис, но тя отново по съвет на същото лице отказала да подписва каквото и да било. С оглед среднощния час и липсата на незаинтересовани свидетели на отказа ѝ, св. Й. извикал друг служител на ОЗ РУП – СДВР – св. В. Я., пред когото К. отказала да подпише АУАН, включително и разписката за получаване на екзепляр от него, поради което не получила такъв, а също и разписката за връчване на талона за медицинско изследване. В АУАН не са вписани никакви възражения, такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 от АПК за нови фактически установявания. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. Правилно въззивната инстанция е обсъдила и кредитирала показанията на свидетелите. Показанията на свидетелите Й., С. и Я. са логични, последователни, обективни, кореспондиращи напълно с останалия събран по делото доказателствен материал и са незаинтересовани. Въззивната инстанция е кредитирала и показанията на свидетелите, доведени от Д. К., тъй като те също са в синхрон с останалите доказателства по делото, но се отнасят до фактите след осъществяване на проверката и са неотносими към основния факт – предмет на доказване. Свидетелите Б. И. и Ю. И. са възприели събитията, след като при проверката се е явил техният родственик и е предизвикал скандал с органите на реда.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в кръга на техните правомощия. Възраженията в касационната жалба за допуснати процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП са неоснователни – констатираните нарушения са достатъчно ясно описани, а няма изискване нарушените норми да бъдат изписвани с цялото си съдържание.

Правилно въззивният съд е установил, че във връзка с управлението на посочения лек автомобил от К. и с отказа ѝ да бъде изпробвана за алкохол с техническо средство А. 931 с фабричен № 0145382 е нарушила разпоредбите на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Според посочената норма водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или

самоходна машина за срок от 12 до 18 месеца и глоба от 500 до 1000 лева, като наложеното наказание напълно съответства на санкционната част на посочената разпоредба и на характера и конкретната тежест на извършеното нарушение.

Като контрааргумент на правните доводи на касатора, настоящата инстанция следва да отбележи, че специалните изисквания на Наредба № 30/27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства не съдържат разпоредби, които да визират специални изисквания или ред за удостоверяване на отказ на водачите на МПС да бъдат изпробвани за алкохол с техническо средство. В чл. 6 от Наредбата е посочено как се удостоверява отказ на водача, но само по отношение на: отказ да получи талон за медицинско изследване, неявяване в определеното лечебно заведение или при отказ да даде кръв за изследване употребата на алкохоли/или друго упойващо средство. Отказът се установява с подпис на един свидетел, както е процедирано и в настоящия случай.

По изложените съображения, Административен съд София - град, Седми касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение, с което е потвърдено НП № АД 4220/08.01.2011 г. е законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, Седми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 08.08.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по нахд № 4324/2011 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.